

Видовище. Святкова новела про всесвіт Каравалу

КУПИТИ

Про книгу

Ласкаво просимо до світу Каравалу, де навіть свята не такі, якими здаються!

Ця чудова повість, написана за мотивами трилогії Стефані Гарбер "Каравал", що стала бестселером №1 за версією New York Times, перенесе читачів у справжню святкову пригоду, сповнену заводних хлопчиків, отруєних цукерок, дошкульних сніжок, веселощів і — якщо Телла доб'ється свого — кохання.

Доповнене більш ніж 60-ма дивовижними ілюстраціями, "Видовище" неодмінно потішить колекціонерів, читачів, мрійників і любителів святкової магії.

Зміст

Снігові кулі і бабусине печиво
Переддень передодня Великого Свята
Насправді увага — не головне
Якби ж тільки...
Ласкаво просимо на вулицю Гірлянд
Як не втратити кохання свого життя
Ніколи не беріть цукерки у заводного хлопчика
Ти схожий на ельфа
Зелений — не Телин колір
Деякі легенди кращі за інші
Ідеальний подарунок на свято
Самозванець
Щасливого передодня Великого Свята усім (окрім Донателли)
У коханні та викраденнях усе по-чесному
Це означає, що мені не дістанеться печива?
Єдина ніч у році, коли тікають сні
Випий ег-ногу, має допомогти
Готова грати?
Снігова куля всередині снігової кулі

Снігові кулі і бабусине печиво

Пізніше виявиться, що в місті Валенда відбувалися дивні речі. Більшість людей у славнозвісному місті не помічали того, що коїлося. Але, як і у випадку з більшістю речей у житті, ті, хто спостерігав ззовні, все чудово бачили.

Після того, як Велике Свято закінчилося, капітани кораблів, які перебували в морі, говорили: «Це виглядало так, ніби на все місто накинули великий скляний ковпак, перетворивши його на величезну бурливу снігову кулю. Присягаюся зубами мого дідуся!».

Але присягатися було не обов'язково.

Ще до початку Великого Свята до порту Валенди перестали прибувати кораблі. Хоча мало хто це помічав у святковій метушні та веселошах.

На причалі перебував лише один молодий моряк, який вважав себе занадто серйозним для святкових веселошців. Йому було лише сімнадцять, але він носив елегантний морський капелюх, який робив його ви- щим на цілих два дюйми.

На відміну від решти мешканців міста, які, здавалося, витали у цукрових хмарах, цей розсудливий моряк помітив зникнення кораблів і пішов шукати іншу розсудливу людину, щоб розповісти про це. Він поважно крокував тривожно-святковим портом зі списком кораблів, які не прибули.

Він не збирався звертати увагу на величезні карамельні тростини, що вишикувалися вздовж вулиць, на візки з пряним сидром, які, здавалося, були скрізь, або на людей, які спонтанно заводили пісень.

Але потім він побачив його. Посеред вулиці стояв величезний пряниковий будиночок, який випускав цинамоновий дим із димаря, вкритого витонченими завитками з білої глазури.

Моряк зупинився на місці.

Він був схожий на пряникові будиночки, які пекла його бабуся — щоправда, ті були без чарівного цинамонового диму і не такі великі, щоб аж можна було зайти всередину. Але решта деталей були як треба. Велетенський дах прикрашали круглі желейні цукерки пастельних кольорів, великі вікна були припорошені срібlistою цукровою пудрою, а на величезних дверях висіли червоно-білі м'ятні цукерки.

Протягом цілої хвилини він не міг поворухнутися.

Уже минуло два Свята, відколи його бабуся відійшла у вічність. І легше було вдавати, що Великого Свята не було, ніж святкувати без неї.

Моряк нарешті оговтався. Він нагадав собі, що має зробити. Він мав повідомити про зниклі кораблі.

Але тут пряникові двері відчинилися, і він міг би заприсягнутися, що почув бабусин голос: «П'єре, не стій під снігом. Я приготувала свіжий гарячий шоколад і твоє улюблене печиво».

У повітрі витав аромат масляно-пряних зірочок із мускатною глазур'ю.

«Невже вона справді тут?» — подумав П'єр.

Звісно, не надто розумно було так думати. Але й бути розсудливим під час Великого Свята було досить нерозумно.

— Заходь, мій хлопчику, — покликала бабуся.

Що ще залишалося робити П'єру?

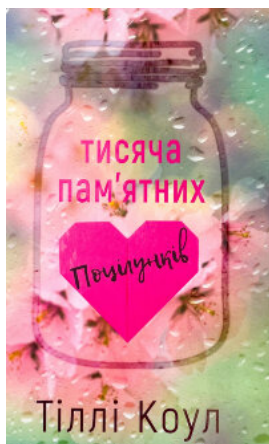
Він не міг утриматися, щоб не побачитися з бабусяю ще раз. І він дуже не хотів відмовлятися від свого улюбленого печива.

А ще, можливо, він був трохи заворожений.

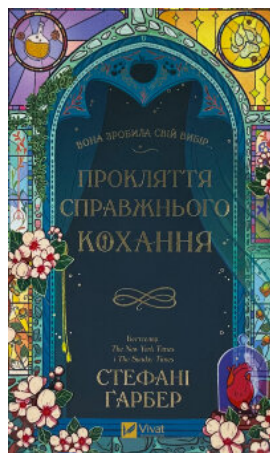
Історія П'єра була однією з багатьох дивовижних історій, які ширилися Валендою після закінчення Великого Свята.

Але найпопулярнішою, звісно ж, буде історія про принцесу Донателлу Драгну.

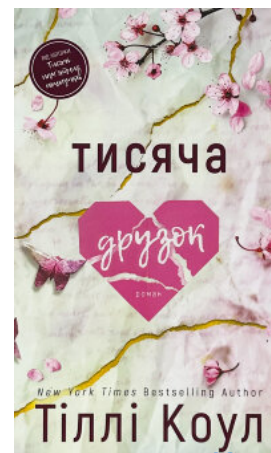
Рекомендована література

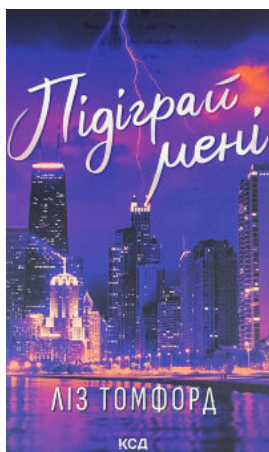
Тисяча пам'ятних поцілунків

Прокляття справжнього кохання (Одного разу розбите серце #3)

Тисяча друзок. Книга 2

Підіграй мені. Місто вітрів. Книга 4

Панк 57

Теоретично це кохання (з ілюстрованим зрізом)

Перейти до категорії
Фентезі

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ